

Szólott a szakma

A Magyar Gyógyszerészi Kamara IV. Vándorgyűlését február 18-20. között tartotta Harkányban. A háromnapos szakmai rendezvény végül egy közös nyilatkozat elfogadásával zárult, ennek legfontosabb elemeiről és azok hátteréről kérdezzük Dr. Horváth Tamást, a kamara elnökét.

A tavalyi vándorgyűlés óta igen sok, a szakmát is érintő változás történt: hogyan értékelik mindezt?

Tavaly Debrecenben „Mit kíván a magyar gyógyszerész?” címmel, tizenkét pontban tettük közzé azokat a legfontosabb elemeket, amelyeket a szakma újraszabályozásához mindenképpen szükségesnek gondoltunk. Akkor azt állítottuk, hogy az újraszabályozás elkerülhetetlen: azóta megtörtént a kormányváltás, a kormány és a parlament elindult ezen a kijelölt úton, amelynek az egyik nagy „szakaszgyőzelme” a gyógyszer-gazdaságossági törvény tavaly év végén történt módosítása. Ezzel kapcsolatban a vándorgyűlés résztvevői készítettek egy nyilatkozatot, amelyben köszönetünket fejezzük ki a parlamentnek, a kormánynak, a szaktárca és mindazoknak, akik részt vettek ezeknek a változásoknak az előkészítésében és végrehajtásában. Ezután ebben a nyilatkozatban a részletes szabályozás mielőbbi megalkotását kérjük, tehát az alacsonyabb szintű miniszeri rendeletek és egyéb, a végrehajtáshoz szükséges jogi formulák gyors létrehozását szorgalmazzuk. Továbbá kinyilvánít-

juk elkötelezettségünket a jogi és szakmai szabályok betartásában, a biztonságos, minőségi és hatékony gyógyszerellátás kiépülésének érdekében, az új szabályozás alapján. Ugyanakkor kérjük az illetékes szakhatóságot, nevezetesen az Országos Tisztifőorvosi Hivatalt, hogy a szabályozásnak szerezzen érvényt, következetesen és szigorúan tartassa be azokat a jogszabályokat, amelyeket az Országgyűlés, illetve a szakminisztérium a gyógyszerellátás területén megalkot.

Milyen érzékeny pontok vannak, ahol külön figyelmet tartanak indokoltnak?

Ilyen például elsősorban a marketing területe, és ezen belül is a kedvezmények és ajándékozási akciók köre. Márpedig itt teljesen egyértelmű szabályozás jött létre, amelynek értelmében a gyógyszerforgalmazáshoz semmilyen ajándék, jutalom, bónusz stb. nem köthető. Egyedül törzsvásárlói és egyéb kedvezménypontok adhatók, de szigorúan csak az egyéb, tehát a nem gyógyszerárak köréből való vásárlás esetén, és kizárólag csak e körben is használhatók fel ezek a pontok, kiegészítve még a gyógyszerészi

gondozás területével. Tehát például nem támogatott gyógyszer árához kedvezményként nem lehet ilyen pontokat beszámítani, ugyanakkor természetesen a gyógyszertárak szabad árképzése itt továbbra is megmarad, vagyis az árverseny működhet. Célszerű azonban az, hogy a verseny a kereskedelmi akciók helyett a szolgáltatások terén valósuljon meg.

Úgy tudom, a személyi joggal kapcsolatos változásoknak is kiemelt figyelmet szentelnének...

Így van, az új szabályozás a személyi joghoz is sok kötelességet, illetve jogkört köt, a leglényegesebb vonása azonban ennek az, hogy a gyógyszertárt működtető társaság és a személyi jogos gyógyszerész viszonyában utóbbit jelentősen megerősíti: azt szeretnénk, ha ennek mindenképpen szigorúan érvényt lehetne szerezni. A jogszabály szerint a személyi jogos gyógyszerész az, aki a gyógyszertárt – és így a működtető társaságot is – képviseli a gyógyszertár ügyeiben, tehát az ő szakmai függetlenségének és döntési szabadságának érvényesülnie kell ezeken a területeken, ide értve a gyógyszerkészlet kialakítását, a nagykereskedőkkel való kapcsolatokat, de például a munkajogi döntéseket is. Eddig ugyanis bármely ügyben a szakhatóság a működtető társaság ügyvezetőjével vagy tulajdonosával állt szemben, aki tipikusan nem volt gyógyszerész, és ebből kezelhetetlen, parttalan viták, nonszensz jogi helyzetek adódtak, ezeket szünteti meg az új szabályozás. Ami ugyanakkor nem jelenti természetesen azt, hogy például az APEH-hel szemben is a személyi jogosnak kell képviselnie a gazdasági társaságot.

A személyi joggal kapcsolatban nagyon fontos még, hogy a törvény előírásai alapján a gyógyszerészeti tulajdonnak 2014-re minden gyógyszertárban el kell érnie a legalább huszonöt százalékot, 2017-re pedig többségi tulajdonba, tehát ötven százalék fölé kell kerülniük a gyógyszerészeknek a patikákban. Így végképp elkerülhetők lesznek azok

Dr. Horváth Tamás

a helyzetek, amelyekben a tulajdonos működtető társaság szakmai kérdésekben is mint alkalmazottat utasíthatja a személyi jogos gyógyszerészt, illetve a beosztottakat.

Biztosan felkészültek a személyi jogos gyógyszerészek a bonyolultabb jogi, gazdasági problémák kezelésére?

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy van mit tenni ezen a téren, éppen ezért szorgalmazta a vándorgyűlés, hogy az egyetemi képzés bővüljön ebben az irányban, sokkal alaposabban képezzék ki leendő kollégáinkat ilyen téren. Kimondtuk, hogy a jövő az ő kezükben van, hiszen tíz éven belül várhatóan nagyon sok gyógyszertár esetében kerül sor a személyi jog átadására, tehát addigra olyan gyógyszerészekre lesz szükség, akiket a személyi jog széles körű gyakorlására is jól kiképeztek. Mindebben természetesen a posztgraduális képzéseknek is megfelelő szerepet kell vállalniuk.

A jogi és gazdasági kérdéseknek ugyanakkor azért van egy nagyon égető vonatkozása a gyógyszertárak felhalmozott tartozásainak formájában is...

E téren üdvözljük a törvénynek azt a rendelkezését, amely a szakminisztert felhatalmazza olyan rendelet megalkotására, amely a gyógyszerellátás területén megvalósítja az adósság-monitorozást. Ennek létrehozása a kórházi adósságállomány nyilvántartásához hasonlóan igen fontos lenne, mert egy ilyen rendszer egyértelmű információkat szolgáltatna a szakmában zajló gazdasági folyamatokról, ennek segítségével pedig köny-

nyebben feltárhatók lesznek az okok, illetve a szükséges lépések is ezek felszámolására – természetesen mindez szigorúan az adatvédelmi előírások figyelembevételével. Végző soron az így keletkező adatok majd jó alapot szolgáltathatnak a gyógyszertárak jövedelmezőségi problémáinak rendezéséhez is, hiszen ez sem halasztható túl sokáig, gondolok itt elsősorban a források rendezésére, az árrésre, a létszámgazdálkodásra, és a többire.

A gazdasági problémák kezelése mellett ugyanakkor, gondolom, legalább ekkora hangsúlyt szeretnének fektetni a gyógyszertárnak mint egészségügyi intézménynek a szerepére is, nem?

Természetesen igen, hiszen több évtizedes törekvésünk a gyógyszerellátás visszaintegrálása az egészségügybe. Nos, ma már a Semmelweis Terv egyik fejezete a gyógyszerellátásra vonatkozik, és ez tartalmazza mindazokat a szakmai területeket az alapvető gyógyszertári tevékenységtől a korai betegségfelismerés, egészségmegőrzés, gyógyszerészi gondozás területéig, ahol a gyógyszerészi tevékenység beépül az egészségügyi ellátásba. Mi mindig is azt próbáltuk jelezni, hogy sokkal jobban ki lehetne használni a gyógyszertárat mint közegészségügyi intézményt, és nagyon örülünk annak, hogy végre jelei vannak, hogy a gyógyszertár nem csak gyógyszerátadó helyként, hanem gyógy-

centrumként is funkcionálhat. Megjegyzem, azért az előző, gazdasági kérdéshez kapcsolódva itt azt is hangsúlyozzuk, hogy meg kell teremteni a gyógyszerészi gondozással, az új gyógyszerészi feladatokkal kapcsolatos tevékenységek anyagi ellenszolgáltatásának a lehetőségét – természetesen teljesítmény- és minőségarányosan.

Végül, mit tart fontosnak kiemelni a vándorgyűlésnek magával a kamarával, a kötelező tagsággal kapcsolatos részéből?

Köztestületünkkel kapcsolatban is rövidesen megszűnnek a törvényi szabályozás, legfontosabb feladatunknak itt a most kamarán kívüli kollégáink gyors visszaintegrálását tartjuk, majd a kamara megújítását, amelynek alappillére pedig az egységes, mindenkire kötelező etikai szabályrendszer megalkotása lehet. Ez a jogalkotó akaratával megegyezően történik, hiszen itt az állam által átadott olyan hatáskörrel van szó, amelyben nem szabad azt a káoszt megengedni, ami az elmúlt évekre jellemző volt: a kamarának kell megalkotnia az egységes etikai szabályozást, és a köztestületnek kell ellenőriznie is ennek betartását, és indokolt esetben bizony a szankciók megállapítása is ide tartozik. Természetesen ezt a szabályalkotó munkát demokratikusan, majd már a teljes tagság részvételével és egyetértésével kívánjuk elvégezni.

László István